Suur kõbene lor seisis rotsel mõe
kaljal. Kõbe koraide ja nahasepze,
Tereydde! kas ja mind ei tunne?" ütles
noor mees: „Ei tunne," vastas ämbe. „Ma
olen ju sinu vend." — „Siis sind küll
veel ei olnud, kui mina seal olin,"
Tõlle änti sinise ja aeti magusat kõla
jutte. Korraga kuuse metsa tõusis
suur rahin nagu oleks suurt vihma
tuuleja jõe ääre. Ekwordand koneta.
„Minu meer tulek kojuta" ütles ämbe. —
„Ju käsi võivat kahvatsi kaija näia, kui
sind võeroma siit leiab, Pikk ennast
ära!" — Vend pani nübawa pähe ja oli
nädimud alla ära. — Korraga tuli nüüd suur
rotkas, karkis maja otte maha, vapu —
tas suled omal seljast ära ja oli
nüüd ilus noor kõrva. „Mis ja
nüüd nurb oled?" küsis ta naise käest.
„Oh, nu weine wend näis siin!"
„Mis ja tema siis ära karjub minu
nii vutte! — Ta on praegu alles siin."
Wend tuli välja ja näis vastist. Nübawa peast vões.
Ega ma veel nuuskt ei olnud, ütles wend ja vaatis
Käis vastu päeva minu palwe, ei taketud ära
karjegi. Wend kõnes wiimaks minu
ga nipsuma. Kotkas andis talle
kolm ema sulge ja ütles: „Kui sul
minu abi tarwis on, siis waata nende
sulgede peale ja ütle „olen nu kesk-
nise õe meel nüüd siin olewa", siis
olen ma koha seal." Wend jättis Ju-
malaga ja sõnavis: „Olen ma nüüd
ema noorem õe juures olewa."
Wastis oli ta seal. Mere ääres seisis
suldne kors, paal weeb, paal roldu peal.
Noor mees astus sisse. „Tere õde! Kas
ja mind ei tunne?" „Kuidas ja!" „a Ei
tunne." — „Ma olen ju sinu wend."
„Siis sind küll veel ei olnud, kui mina

seal olin." Tõlle anti sinise ja aeti
magusat jutte. Korraga kuuse metsa no-
nisema. „Minu meer tulek koju,
ütles õde. „Ja peab enneft ära minema,
ju käsi võib pahasti käia, kui ta
sind võeroma siit leiab." Ja
wend pani nübawa pähe ja oli nad wanad
peotäit wennad jaagi terki alla ära.
Siis suur awi ajas rõõsik maja juurde
napsutas omad ja annuse seljast maha
ja oli ilus noor kõrva. „Miks ja nii
nurb oled täna?" küsis ta naise käest. „Ja,
nu weine wend näis siin." — „Miks ja
ta ära karjub minu nii nutta." —
Ega ma veel kaugel ei olnud, ütles wend.
Siin weel ütles keegi sinu nutta. Wend tuli
ja wõtis ahara peast ära. Nüüd
ja ta ära karjub minu palwa; ei taketud
ära karjegi. Wiimaks kõnes wend minema
nipsuma. Ehi andis talle kolm ema
sulge ja ütles: „Kui ja minu abi
tarwitad, siis waata nende sulgede peale
ja ütle: „olen nu noorema
õe meel nüüd siin olewa." siis olen
ma koha seal." Wend jättis Jumalaga
ja läks minema. Ta seal mõtles ta kuis-
wana pagana käest omad õed meeste käest
saada, kes nõid nagu ka neide eneste
käest kuulis wana pahamast ära
warastud õiguse peast. Ja mõtles
sõnavis: „olen nu nüüd wana pagana
mõisas olewa." Wõrst oli ta ka seal.
Ta kõnes suure ruujaga wana pagana
käest wanni roja wat mid nõudma. „Ütle
mis an wanni roja võtmed." Ta läks
„Laudas Lauga kõrja seas." wastas wana
pagan. Noormees läks wõrsti wõrsti
lauda juurde waatama. Suur kõrg
oli nuudi nii et ei taketud ligigi
minna. Mees mõtles nagu nõuad
käette ja ütles: „Olen nu nõige wa-